

Departamentul de Cercetare

Caietele Bibliotecii UNATC

volumul 19/nr. 2/2015

SEMNE DE BUNĂ PURTARE

*de RAJIV JOSEPH
traducere de ANDREEA VULPE*

u n a t c
universitatea națională
de artă teatrală
și cinematografică
„I.L.Caragiale”

UNATC PRESS
ISSN 2065 – 7455

Caietele Bibliotecii UNATC

2015

***Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică
“I.L. Caragiale” București***

Centrul de Cercetare al Facultății de Teatru

Caietele Bibliotecii UNATC – vol. 19/nr. 2/2015

Coordonatori: lect. univ. dr. Mihaela Bețiu & conf. univ. dr. Carmen Stanciu

Editare: Mihaela Bețiu

mihaela.betiu@yahoo.com

www.unatc.ro

UNATC PRESS

ISSN 2065 – 7455

SEMNE DE BUNĂ PURTARE

de Rajiv Joseph

Traducerea Andreea Vulpe

ACT I

Scena 1. Opt ani: Fața spartă

Cabinetul medical al unei școli. Două paturi, de-o parte și de alta a încăperii.

Kayleen, 8 ani, stă întinsă pe unul din paturi, fără să doarmă. Începe să lovească salteaua cu mâinile, ritmic. Se oprește. Se ridică în șezut. Stă pe pat, absentă. E plictisită. Sare pe pat de câteva ori, apoi se oprește.

Se aude cineva venind de afară. Kayleen se întinde la loc și se preface că doarme.

Intră Doug, 8 ani. Are fața înfășurată într-un bandaj mare de tifon. Pe mijlocul lui, crește o uriașă pată întunecată, de sânge. E năucit, dar nu pare să sufere și nici nu plânge.

Se așează pe marginea celuilalt pat și se uită lung la Kayleen. Se ridică.

KAYLEEN: Ce-a pățit fața ta?

DOUG: Am căzut.

KAYLEEN: De ce.

DOUG: Nu știu.

KAYLEEN: Doare?

DOUG: Puțin.

KAYLEEN: Pe mine mă doare burtica. Câteodată mi se face rău de la mâncare. Mama zice că-i din cauză că am gânduri negre.

DOUG: Cu ce?

KAYLEEN: Gânduri negre.

DOUG: Cu Dracula?

KAYLEEN: Cu burtica.

DOUG: Eu am gânduri negre cu Dracula.

KAYLEEN: Dah.

DOUG: Sângele are gust mișto. Are gust de fructe.

KAYLEEN: Ba n-are.

DOUG: Te-ai tăiat tu vreodată pe față?

KAYLEEN: Nu.

DOUG: Eu mă tai mereu din greșeală.

KAYLEEN: Mie-mi place la cabinetu' medical. E liniște și-ntuneric.

DOUG: Și pe mine m-a durut burta când m-am dus la film.

KAYLEEN: Mie-mi place la film, afară de când ies și e soare.

DOUG: Eu mi-am luat trei cola mari. Și mi-am luat și viermișori de jeleu. Îmi place să-i mestec și să zic că-s de-adevăratelea.

KAYLEEN: De ce-ai atâta sânge?

DOUG: Fiin'c-am căzut.

KAYLEEN: De ce-ai căzut?

DOUG: Fiin'că m-am dat cu bicicleta pe acoperiș.

KAYLEEN: Ce acoperiș?

DOUG: Acoperișu' ăsta.

KAYLEEN: Acoperișu' școlii?

DOUG: Da.

KAYLEEN: De ce.

DOUG: Mă jucam de-a Evel Knievel.

KAYLEEN: Ce-i aia Evel Knievel?

DOUG: Un motociclist.

Așa mi-am spart fața.

KAYLEEN: Nu ți-ai spart fața, ți-ai tăiat-o.

DOUG: Sora Mary Pat a zis că mi-am spart fața.

KAYLEEN: Doare?

DOUG: Odată? M-am dus la patinoar cu frații mei? Și am căzut pe gheață și o fată trecea pe

lângă min și mi-a tăiat pleoapa cu patina și-mi curgea sânge din ochi. Nu mai vedeam nimic din cauza la tot sângele ăla.

KAYLEEN: Te-a durut?

DOUG: Nu, fiin'că pleoapele sunt mici, chiar dacă curge sânge mult. Am făcut cicatrice la ochi.

Fetele nu fac cicatrice.

KAYLEEN: Ba facem cicatrice.

DOUG: Cum adică?

KAYLEEN: Da' tu... dacă te-ai dat cu bicicleta pe acoperiș, cum ai ajuns tu cu bicicleta pe acoperiș?

DOUG: M-am urcat în copac.

KAYLEEN: Te-ai urcat în copac cu bicicleta?

DOUG: Da.

KAYLEEN: De ce.

DOUG: Ca să pot să-mi dau drumu' de pe acoperiș.

KAYLEEN: Și p'ormă ți-ai dat drumu' de pe acoperiș.

DOUG: Da.

Pauză.

KAYLEEN: Ești un prost.

DOUG: Ba nu sunt.

KAYLEEN: Ba ești.

DOUG: Taci din gură.

KAYLEEN: Ba tu taci.

Lungă tăcere.

KAYLEEN: Odată, eu am vomitat fin'că m-a durut burtica și am vomitat așa de tare că mi-a dat sângele la un ochi.

DOUG: De ce.

KAYLEEN: Fin'că am vomitat așa de tare că mi-a dat sângele la un ochi.

DOUG: Te-a durut?

KAYLEEN: Nu. Da' era roșu.

Și am și-un stomac hipersensibil. Mi-a zis doctoru'.

Pe acoperiș e un înger.

DOUG: Ba nu e.

KAYLEEN: Ba e. E o statuie.

O să te duci la doctor?

DOUG: Să mă coasă. Îmi place când mă coase.

KAYLEEN: De ce.

DOUG: Că ți se strânge pielea și e tare.

KAYLEEN: Te doare?

DOUG: Dah.

Kayleen se ridică și umblă prin încăpere.

KAYLEEN: Camera asta e ca carcera.

DOUG: Ce-i aia carcera.

KAYLEEN: E o cameră într-un castel. E unde oamenii pierd vremea.

DOUG: Oh.

KAYLEEN: În tot castelu' e gălăgie și prea lumină și steaguri și miroase a prăjeală fin'că e război.

Da' carcera e unde oamenii poa' să se ducă să piardă vremea și să aibă și ei puțină

liniște și pace.

DOUG (*Brusc, cu mare durere*): Au!

KAYLEEN: Ce?

DOUG: (*normal*) Mă doare fața. Mi-am spart-o.

KAYLEEN: Nu ți-ai spart-o. Ți-ai tăiat-o.

Pot să mă uit?

DOUG: Ce?

KAYLEEN: Pot să mă uit la tăietura ta?

DOUG: De ce.

KAYLEEN: Pot?

Doug își scoate încet bandajul, descoperind o tăietură uriașă.

Kayleen se uită la ea. Durează. Doug o privește pe Kayleen care-i privește rana.

KAYLEEN: Te doare?

DOUG: Puțin.

Kayleen continuă să se uite la tăietura lui. Doug continuă să se uite la ea.

DOUG: Unde-i sângele din ochiu' tău?

KAYLEEN: S-a dus în cap, înapoi.

Continuă să se uite unul la altul.

KAYLEEN: Po' să pun mâna pe ea?

DOUG: De ce?

KAYLEEN: Pot?

DOUG: Bine.

Kayleen atinge rana lui Doug.

KAYLEEN: E greșos.

DOUG: Și tu ai mâinile reci.

KAYLEEN: Pentru că mă spăl mult. Și tu ar trebui să te speli. Sunt murdare.

DOUG: *(arătându-și mâinile)* Am căzut. Mi-au intrat pietricele în piele.

Kayleen îngenunchează, îi ia mâna și începe să-i scoată pietricele din palmă.

Doug se uită la ea, transpus, pe tot timpul acestei acțiuni.

DOUG: *(încet)* Au!

KAYLEEN: Te doare?

DOUG: Puțin.

Lumina se stinge. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena următoare.

Scena 2. Douăzeci și trei: Ochiul scos

Cincisprezece ani mai târziu. Copii au 23 de ani.

O cameră de spital. Doug stă în șezut pe o masă de consultație.

E îmbrăcat într-un costum negru, pătat de sânge. Are un bandaj enorm în jurul feței, acoperindu-i în mod special ochiul stâng. Pare năucit. Dintele din față i-a dispărut.

Intră Kayleen. Poartă o rochie neagră și tocuri. Pare și ea năucită. E plină de noroi pe labele picioarelor și, în sus, până la genunchi.

Îl vede pe Doug în starea asta pentru prima oară.

Se uită, uimiți, unul la altul.

DOUG: Dispari.

KAYLEEN: Dougie.

Ce-ai făcut.

DOUG: Artificiile au fost superbe. Cu excepția ăleia care mi-a sărit mie-n ochi.

(referindu-se la noroiul de pe picioarele ei și la starea ei) Da' tu ce-ai pățit?

KAYLEEN: Am adormit pe masa din bucătărie.

DOUG: Ce?

KAYLEEN: Uite-așa. Am adormit. Am băut câteva pahare când m-am întors acasă.

DOUG: Și ăla ce păzea. Ăla. Tipu' cu care trăiești.

KAYLEEN: Doarme. Dormea și când am ajuns acasă. Și-l cheamă Brad.

DOUG: Îl cheamă Porcu Dracu'.

KAYLEEN: De ce faci asta?

DOUG: De ce ai noroi pe picioare?

KAYLEEN: De ce faci asta?

DOUG: Eu te-am întrebat primul.

KAYLEEN: Nu, *nu tu m-ai întrebat*. Încetează să te porți ca un copil. Ești un retard. N-ar trebui să fii lăsat singur în preajma explozibilelor.

DOUG: Nu era în planurile mele să fiu singur.

KAYLEEN: Ah, e vina mea acum.

Eram la priverghi!

DOUG: De fapt, nu-nțeleg ce cauți aici?

KAYLEEN: M-a sunat Kristen MacConnell.

DOUG: Kristen din liceu?

KAYLEEN: E asistentă aici. Zicea c-ai intrat aici și-ai început să tot zici într-una numele meu. Așa că m-a sunat.

Ei cred c-ai încercat să te sinucizi.

DOUG: Cine se sinucide cu artificii?

KAYLEEN: Știu.

Le-am zis că nu, că ești doar un drogat cretin, care are rahat în loc de creier. Le-am zis că-n veci nu te-ai sinucide fiin'că n-ai avea ce cicatrici să-ți mai arăți p'ormă.

Mă rog, și mi-a zis că ești rănit.

DOUG: De ce-ai venit?

KAYLEEN: Nu știu, Dougie. Eu dormeam liniștită pe masa din bucătărie, și m-a sunat Kristine de la spitalu' ăsta dubios.

Uită-te la tine.

Întâi dintele și-acum ochiu'.

DOUG: De ce ești plină de noroi pe picioare?

KAYLEEN: Am venit cu mașina, da' pe la jumatea drumului s-a blocat în noroi.

DOUG: Cum adică?

KAYLEEN: Adică am venit cu mașina o parte din drum, până s-a blocat în noroi.

DOUG: Mașina s-a blocat în noroi.

KAYLEEN: Dah.

DOUG: Ce tot spui acolo? Care noroi? Unde, între casa ta și spital, să găsești tu noroiul' ăla în

care să te blochezi?

KAYLEEN: Știi ce? Măcar nu mai... Taci. Măcar atât.

Există noroi.

Pe marginea drumului.

DOUG: Ce?, ai ieșit de pe șosea? Ești pulbere?

KAYLEEN: Nu!

Parbrizu' e praf, fiindcă Brad a intrat într-un copac, în februarie, și nu vedeam bine și mai era și aia, ceața aia sau ce-o fi fost.

Și am băut câteva vodci, da' p'ormă am dormit.

DOUG: Și-ai lăsat mașina acolo...

KAYLEEN: Știi doar ce mi se întâmplă.

DOUG: Ce ți se-ntâmplă?

KAYLEEN: Fuck you. Știi ce mi se-ntâmplă.

Când pățești tu ceva.

Știi.

DOUG: (*fapt divers*) Doctoru' a zis că o să rămân chior.

KAYLEEN: (*încet*) Dougie...

Se așează lângă el. Își acoperă, scurt, ochii, cu ambele palme.

DOUG: (fără tristețe, simplă remarcă) A trecut. Toată chestia. Da' cred că n-a fost numa' asta, că mi-a sărit în ochi. A fost și c-a ars. Chestia aia a continuat să ardă și după ce mi-a intrat în ochi. Și-așa că arsu' ăla l-a terminat.

KAYLEEN: Totdeauna ai avut probleme cu ochiu' ăla.

DOUG: Dah.

KAYLEEN: Așchia.

DOUG: Așchia.

KAYLEEN: Și fata aia care a patinat pe ochiu' tău, nu? Când erai mic.

Și p'ormă la majorat. Sosul Tabasco.

DOUG: Și conjunctivita.

KAYLEEN: Dah.

DOUG: Ți-am dat și ție conjunctivita atunci.

KAYLEEN: Nu, nu mi-ai dat-o. Eu n-am avut niciodată.

DOUG: Mă gândesc la asta tot timpu'.

(pauză) Mă gândesc la asta tot timpu'. Într-una mă gândesc la asta.

KAYLEEN: Dah, bine, ești nebun.

Sunt grasă.

DOUG: N-am vrut să te fac să vii aici.

KAYLEEN: Da, bine.

DOUG: Nu pe bune, mă bucur că ești aici. Pe bune. Da' mâine ai înmormântarea și toate alea.

Ar trebui să te duci acasă. Să faci o baie. Și să te odihnești.

KAYLEEN: Termină. N-am chef să mă-ntorc la mașina aia deocamdată.

DOUG: Uau, chiar ești beată, nu?

KAYLEEN: Nu, sunt doar amețită. Mă simt ca atunci când te trezești din somn.

N-ai cum să-nțelegi cum a fost săptămâna asta.

M-am trezit cu un telefon la servici că tata zace mort pe mijlocu' drumului.

Și p'ormă du-te și vorbește cu toți ăia. Și toate rahaturile. Și p'ormă noaptea asta, tu care vii deodată în oraș. Brusc apare Dougie, pe nepusă masă, după cinci ani.

N-am mai dormit.

N-am mai dormit de vreo... nu știu. Patru ani, cam așa.

Doug îi arată patru degete.

DOUG: Câte degete am aici?

KAYLEEN: Patru.

Doug arată degetul mijlociu.

DOUG: Și-acum?

KAYLEEN: Termină.

DOUG: Nici unul din noi nu vede prea bine.

Kayleen îi zâmbeste.

KAYLEEN: Tot răul spre bine.

Lungă tăcere.

DOUG: Ce-o să se-ntâmpale cu noi?

KAYLEEN: Nimic.

DOUG: Serios.

KAYLEEN: Nu știu, ce?

DOUG: Nu știu.

(pauză) Cred că văd dublu.

KAYLEEN: Și eu văd dublu.

DOUG: Hai să dansăm.

KAYLEEN: Termină.

DOUG: Nu pe bune, amândoi vedem dublu. Putem, toți patru, să-ncingem o horă.

KAYLEEN: Stai jos.

Doug o ridică în picioare.

KAYLEEN: Sunt foarte amețită!

DOUG: Și eu!

Se leagănă, într-un mod bizar, unul în brațele celuilalt.

DOUG: *(cântă o melodie la întâmplare) Ohhh Leenie...*

Leenie Deenie...

Leenie Deenie Weenie Moe.

Moe Weenie.

My Leenie Deenie Diney Doo.

Diney doo.

Diney doo.

Dansează amândoi și râd.

Doug îi ia mâna și și-o pune pe față.

DOUG: Vrei să pui mâna?

KAYLEEN: Pe ce?

DOUG: Pe ochi.

KAYLEEN: Nu mai e, ochiul.

DOUG: Pe gaură.

KAYLEEN: Ești oribil

Se oprește din dans și se sprijină de pat.

KAYLEEN: Presupun că n-am voie să fumez aici, nu?

DOUG: Vrei să pui mâna?

KAYLEEN: Ce tot spui acolo. Termină cu tâmpeniile.

DOUG: Totdeauna mi-ai vindecat rănille.

KAYLEEN: Super. Mă bucur că am putut să-ți fiu de folos.

(scoate un pachet de țigări) Eu fumez. Ce-o să-mi facă?

DOUG: Știu că probabil e-o superstiție, da' am cumva nevoie de chestia asta. Și-o faci totdeauna, știi doar.

KAYLEEN: Nu fac totdeauna nimic.

DOUG: Ai un fel de superputere

Și-n seara asta. Când ne-am sărutat, m-ai pupat pe dintele lipsă. Pe gaură. Și nu m-a mai durut.

KAYLEEN: Ei bine, n-am de gând să m-ating de scârboșenia ta de gaură din ochi.

Doug începe să-și desfacă bandajul din jurul ochiului.

KAYLEEN: Ce faci?

DOUG: O s-o faci. O să-mi pui mâna. O să mă faci bine. Gata cu pastilele.

KAYLEEN: Stai.

DOUG: Când o să treacă efectul pastilelor, iar mă doare de mor. Nu trebuie decât să-l atingi.

KAYLEEN: Doug, încetează cu chestia asta.

Doug își desface bandajul din jurul capului. Scoate primul strat, apoi începe să-l scoată pe următorul.

DOUG: Stai liniștită. Știi ce fac, da?

KAYLEEN: Nu vreau să văd, chiar nu vreau să văd.

DOUG: Am nevoie să m-ajutri, Leenie, atâta tot. Și tu știi. Tu știi ce să faci.

Tot bandajul e scos, cu excepția unui tampon de tifon extrem de însângerat, lipit peste ochiul stâng. Arată macabru, dezgustător și înfricoșător.

DOUG: Vrei, te rog, să-mi pui mâna pe ochi?

KAYLEEN: Dă-te de-aici! Doug, nu pot să mă uit la chestia asta! Te rog?! Pune-ți... Pune chestia aia la loc! N-am cum să te vindec, gândește-te un pic!

DOUG: Da' poți să mă faci mai bine.

KAYLEEN: Nu, nu pot. Lasă-mă în pace.

DOUG: Numa' să pui mâna! O dată!

KAYLEEN: *(cu furie)* Nu! Nu pun mâna!

Nu sunt aici ca să te vindec, Doug.

Nu sunt vrăjitoare.

DOUG: Mă doare, înțelegi?

KAYLEEN: Și pe mine mă doare, mă doare-n fund!

DOUG: Atunci du-te! Du-te de-aici, du-te dracu' odată!

Pentru o clipă, amândoi sunt uluiți. Apoi ea iese.

Lumina se stinge. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena 3.

Scena 3. Treisprezece: Limbo

Zece ani mai devreme. Copiii au 13 ani.

Cabinetul medical. Noapte.

Kayleen intră. Îi e rău. Își șterge gura după ce tocmai a expectorat ceva. Pare nesigură. E îmbrăcată ca pentru balul de absolvire a școlii generale.

Se întinde pe pat, cu picioarele rămase pe podea.

Doug intră sărind într-un picior. Se așează repede pe celălalt pat.

DOUG: *(în chinuri)* Ah! Ah! Ah!

KAYLEEN: Ce-ai pățit?

DOUG: M-a luat valu'..

KAYLEEN: Ai dansat?

DOUG: Da. M-am dus maxim..

KAYLEEN: Break-dance?

DOUG: Nu, frate. Limbo.

KAYLEEN: Ți-ai scrântit glezna?

DOUG: Dah. Tu ce-ai pățit?

KAYLEEN: Nimic.

DOUG: Adică... dansu'...?

KAYLEEN: Ce-i cu el?

DOUG: ...Nu s-a terminat!

KAYLEEN: Și ce.

DOUG: Nu-ți place?

KAYLEEN: Nu.

DOUG: E mișto.

KAYLEEN: Atunci du-te acolo.

DOUG: Mi-am scrântit glezna.

KAYLEEN: La Limbo.

DOUG: Dah. E mexican, știi? M-am dus maxim. Cum de nu-ți place.

KAYLEEN: Nu-mi place.

DOUG: Păi atunci de ce-ai mai venit?

KAYLEEN: Termină.

Lungă pauză.

DOUG: Ai vomat sânge?

KAYLEEN: Ce?

DOUG: Am auzit-o pe sora Boniface când îi spunea lu' doamna Wheaton c-ai vomat sânge.

KAYLEEN: N-am vomat sânge, pur și simplu am vomat.

DOUG: Vrei să-ți aduc o bere?

KAYLEEN: Nu.

Mulțumesc.

DOUG: Eu pot să vomit când vreau eu.

KAYLEEN: Atunci m-am liniștit.

DOUG: Nu pe bune, chiar pot. N-am nevoie să-mi bag deștele pe gât sau mai știu eu ce. Pot s-o fac uite-așa, că vreau.

KAYLEEN: De ce să vrei.

DOUG: Păi uneori, știi tu, ca să te simți mai bine. Sau ca să le faci scârbă la alții sau ceva. Jucam hokey? Joc și-acuma. Deci jucam hokey și era un tip din echipa ailaltă, care se lua de toți. Și tipu' se chitise pe mine, era enervant 'țelegi? Pur și simplu enervant. Așa că am vomat un pic în gura mea? Și-am scuipat pe el.

KAYLEEN: E cel mai scârbos lucru pe care l-am auzit în viața mea. Ești scârbos.

DOUG: Mamă! L-a apucat așa o greață c-a început să plângă. În timp ce eu jubilam pe tot

patinoaru'. Am băgat și gol. Pân' la urmă am pierdut, da' eu tot am băgat gol.

KAYLEEN: Hokey-ul pare o activitate minunată.

DOUG: Vara trecută mi-am rupt tendonul lui Ahile.

KAYLEEN: De ce stai să vorbești cu mine-acum? De ce nu te-ntorci la dansul tău?

DOUG: Fin'că tocmai d-aia mi-am scrântit glezna. Că niciodată nu s-a vindecat de tot, cred.

Uneori mi-o bulesc în mers, uite-așa.

Știi cum s-a întâmplat?

KAYLEEN: Mi-ai zis: dansai.

DOUG: Nu, vreau să zic, cum mi-am rupt tendonul?

KAYLEEN: Nu știi. Jucai hockey?

DOUG: Nup. Îm-îm (nu). Mergeam pe ghidon. Todd Scott era pe șa și eu eram pe ghidon și

luasem viteză de pe vârful dealului în jos și mi-am prins piciorul-n spițe și-am zburat de pe bicicletă. M-am ales și cu zece copci pe față. Da' mi-am rupt și tendonul lui Ahile.

Sunt predispus la accidente. Așa zice mama.

KAYLEEN: Dacă-ți dai drumul la vale pe ghidon, nu ești predispus la accidente, ești retardat.

DOUG: N-ar trebui să spui „retardat”. E o impolitete față de retardați.

KAYLEEN: Scuze că te-am jignit.

DOUG: Nu-i nimic, e ok.

Din depărtare se aude ritmul muzicii.

DOUG: *(mișcându-și capul în ritm)* Oo yeah.

Ce-mi place asta. Vrei să dansăm?

KAYLEEN: Ce vorbești.

Doug se ridică, șontorog, dar plin de vervă. Începe să danseze stângaci.

DOUG: Hai să dansăm!

KAYLEEN: Da, bine.

DOUG: Vorbesc serios! Vreau să dansez cu tine. Hai, sus!

KAYLEEN: Nu dansez!

DOUG: Hai mă!

Doug o trage de pe pat și amândoi dansează foarte stângaci pe muzica din depărtare. E prea jenant însă, așa că fata pleacă și se prăbușește pe pat.

DOUG: De ce?

KAYLEEN: D-aia! Retard!

DOUG: Cum de nu-ți place să dansezi?

KAYLEEN: Mă lași?

DOUG: Hai cu mine.

KAYLEEN: Nu mă-ntorc acolo, cla? Lasă-mă-n pace.

DOUG: Da-i haios.

KAYLEEN: Nu mi se pare.

Doug o fixează pentru un moment.

Se așează, își scoate pantoful și începe să se scarpine vajnic în talpă.

KAYLEEN: Ce faci?

DOUG: Mă mănâncă picioru'.

KAYLEEN: Ce scârbos.

DOUG: Și ce? Să vomیți sânge cum e?

KAYLEEN: N-am vomat sânge.

Doug continuă să se scarpine. Luată prin surprindere, Kayleen îl privește o clipă.

Apoi se întoarce cu spatele.

DOUG: Deci... Kaitlin... De cine-ți place?

KAYLEEN: Cum mi-ai spus?

DOUG: Kaitlin.

KAYLEEN: Mă cheamă Kayleen.

DOUG: Ah, da, Kaylee. Am vrut să spun Kayleen.

KAYLEEN: Ești un bou.

DOUG: Ba nu sunt.

KAYLEEN: Termină.

Doug își scoate și celălalt pantof. Se scarpină și pe al doilea picior, dar nu la fel de vajnic.

DOUG: Deci, de cine-ți place?

KAYLEEN: (*iritată*) Nu-nțeleg întrebarea.

DOUG: Care-i tipu' care-ți place?

KAYLEEN: Nu-i suport. Pe nici unu'.

DOUG: De ce?

KAYLEEN: D-aia. Termină.

Doug se oprește din scărpinat. Se uită la picioare. Se întinde. Își scoate ciorapii.

DOUG: Hei, Kayleen.

KAYLEEN: Ce.

DOUG: Uite!

Kayleen se uită la el, iar el învârtește unul dintre ciorapi spre fața ei.

KAYLEEN: (*total dezgustată*) Îu! Îu! Ce greșos!

DOUG: E ciorapu' meu!

KAYLEEN: Știu!

DOUG: E-mpuțit! Pute!

KAYLEEN: E cel mai scârbos lucru pe care l-am văzut vreodată! Ești dezgustător! Dă-te de-aici!

DOUG: *De cine-ți place?*

KAYLEEN: Dă-te!

DOUG: Nu-i nici măcar un tip de care-ți place?

KAYLEEN: Ți-am zis, *nu*. Lasă-mă-n pace.

Doug se duce, își ridică ciorapul și și-l ia înapoi în pat.

KAYLEEN: Tare prost mai ești.

DOUG: Mie-mi place Erin Marks.

KAYLEEN: Bravo ție.

DOUG: E foarte mișto. Am dansat cu ea astă-seară. S-a pupat cu Dan Strauss.

KAYLEEN: Dah, s-a pupat și cu Ian McGee.

DOUG: Pe bune?

KAYLEEN: Da.

Doug se gândește la asta.

DOUG: Nu-i adevărat.

KAYLEEN: I-am văzut eu cum se pupau în spatele scenei când cânta corul.

DOUG: Tu te-ai pupat vreodată?

KAYLEEN: Prost mai ești.

DOUG: Ba nu sunt. Te-ai pupat?

KAYLEEN: Termină.

*Pentru câteva momente Doug e tăcut. Se duce și își ia celălalt ciorap. Și-i încalță
la loc pe amândoi.*

DOUG: Eu nu m-am pupat cu nimeni niciodată.

KAYLEEN: Ce-mi pasă.

DOUG: O să mă pup cu Erin Marks în noaptea asta.

KAYLEEN: Bravo ție.

Doug se culcă în pat. Se întinde.

KAYLEEN: De ce nu te duci odată-napoi?

DOUG: Mă duc imediat.

Kayleen se culcă și ea. Amândoi se uită în tavan.

DOUG: Mamă, cred c-o să fie chiar mișto să mă pup.

KAYLEEN: Ești retardat.

Doug începe să-și pupe antebrațul și cotul ca pentru a se antrena. Devine din ce în ce mai pasionat, încercând să o necăjească pe Kayleen.

DOUG: Mmm. Pup. Pupi pup. Pupi pup pup.

Kayleen se ridică să plece.

KAYLEEN: Plec. Ești enervant și prost.

DOUG: Nu sunt prost. E foarte urât din partea ta, știi? Toată lumea crede că, dacă ești bun la toate sporturile și te accidentezi mereu, înseamnă că ești prost, da nu-s prost, sunt curajos, asta-i. Sunt curajos. Nu pleca.

KAYLEEN: Parcă vroiai să te-ntorci la dans.

DOUG: Nu încă. Vreau să stau aici.

Kayleen revine și se așează.

DOUG: Nu-s mereu curajos.

KAYLEEN: Dah. Știu.

Pauză.

DOUG: Vrei să exersezi chestia cu pupatu'?

KAYLEEN: *Ce?*

DOUG: Vreau să zic: eu nu m-am pupat cu nimeni niciodată. Și presupun că nici tu. Și am emoții s-o fac, și și tu cre' că ai, așa că de ce să nu repetăm puțin noi doi pentru când o să fie primu' nostru sărut, ca să știm atunci.

KAYLEEN: Nu mulțumesc,

DOUG: Hai mă, nu fii...

KAYLEEN: Nu.

DOUG: Hai.

KAYLEEN: Nu, nu mă pup cu tine. E greșos! Și-n plus, n-ar mai fi nici un primu' sărut dup-aia.

Ăsta ar fi primu' nostru sărut. Și nu vreau primu' meu sărut să fie cu tine.

Și, oricum, tocmai am vomat.

DOUG: N-ar fi primu' nostru sărut, ar fi o repetiție. Că mie nu de tine-mi place, îmi place de

Erin Marks.

KAYLEEN: Tocmai am vomat.

DOUG: Nu te-ai spălat pe dinți?

KAYLEEN: Ba dah.

DOUG: Păi atunci e ok. Hai.

Se ridică.

DOUG: Hai mă Kayleen, hai să repetăm pupatu'. Și p'ormă ne-ntoarcem la dans.

KAYLEEN: Nu-mi vine să cred că-mi spui așa ceva.

DOUG: Hai. Să repetăm pupatu'.

KAYLEEN: E de-a dreptu' dementă chestia asta.

Hai să ne –ntoarcem la dans.

Kayleen se ridică. Doug se înclină spre ea. Fața lui ajunge foarte aproape de a ei. Ea îl privește, apoi îl lasă pe Doug să o sărute. Cei doi se sărută. Apoi se depărtează. Se privesc pentru un moment. Kayleen își acoperă gura cu mâna.

DOUG: Ce-ai pățit?

Ei îi vine să vomite. Apucă un coș de gunoi și vomită în el. Vomită mult. Când termină, rămâne pe loc, ținând în continuare coșul de gunoi.

DOUG: Ești bine?

Kayleen refuză să-l privească. E evident că se simte umilită.

DOUG: Kayleen, ești bine?

KAYLEEN: Pleacă te rog.

Doug o privește. Ea ține în continuare coșul de gunoi aproape de corp. Doug își trage capul înapoi și scoate un sunet ciudat, ca un geamăt sau un gâlgâit. Continuă să facă asta un timp, apoi ia coșul de la Kayleen și vomită în el. Când termină, își scutură capul de parcă ar vrea să și-l limpezească. Apoi se uită lung în coșul de gunoi.

DOUG: S-au amestecat.

(Se uită la Kayleen) Vrei să vezi?

Kayleen se uită lung la el, apoi se apropie și amândoi se uită în coș.

DOUG: Ce tare.

KAYLEEN: Dah. Dah.

Lumina se stinge. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena următoare.

Scena 4. Douăzeci și opt: marți.

Cincisprezece ani mai târziu. Copiii au 28 de ani.

Spital. Doug e în comă. Ochiul stâng îi e acoperit de o banderolă.

Kayleen intră. Nu l-a mai văzut în starea asta.

KAYLEEN: *(pentru sine)* Dumnezeu mare!

Se duce la Doug. Se aud beep-uri și alte sunete artificiale. Îl privește mult timp.

KAYLEEN: Salut străine!

Kayleen își acoperă fața cu mâinile și iese.

Reintră rapid.

KAYLEEN: Deci eu fac tot ce pot ca să mă fac din ce în ce mai bine. În general. În cea mai mare parte a timpului. M-am gândit c-ar fi bine să știi.

Așa că, să știi, să nu-ți faci griji din cauza mea și mai știi eu...

(lung moment) Hai Doug, nu fii. Trezește-te odată. Trezește-te. Sunt aici. Sunt aici ca să te trezesc, da? A trecut mult, știu, și tot ce vreau e să...

Kayleen clatină din cap, realizând că, de fapt, își vorbește sieși.

KAYLEEN: Doamne. Ce dracu fac aici?

Caută în geantă și scoate niște pastile. Le ia. Se așază pe scaun, departe de pat.

KAYLEEN: Așa m-am săturat de porcăriile tale.

Își freacă tâmpile. Se ridică și se duce spre el în grabă.

KAYLEEN: *Cine pe lumea asta cade lovit de trăznet?*

Se întoarce la scaun și se prăbușește în el.

KAYLEEN: *Pe acoperișul propriei lui case?*

Îmi pare rău să ți-o spun, geniu' curului ce ești, da' să te urci pe acoperișu' ăla de căcat în plină furtună e o mișcare de căcat, inteligența lu' pește!

Kayleen se calmează. Scoate un recipient cu loțiune de corp și se dă pe mâini.

KAYLEEN: Fac eforturi să nu mai înjur.

Și mă dau cu cremă.

Deci cu asta mă ocup eu în ultima vreme.

Freacă loțiune între palme.

KAYLEEN: Felicitări c-ai ajuns aproape însurat.

Vreau să zic, am auzit că...

Am auzit de ea.

Elaine.

Elaine.

Sună bine. Biata fată.

Totuși cred c-ai procedat bine. Nu cred c-o să fii apt să te așezi la casa ta până nu încetezi să te cocoți pe acoperișuri, 'țelegi? Adică, n-oi fi eu tocmai cetățeanu' model, da' măcar știi câteva chestii elementare de siguranță personală, idiotu' dracu'.

Kayleen își pune loțiunea la loc, în geantă. Se ridică și se duce din nou la Doug.

KAYLEEN: Altfel spus, nu ești tu primul generică din lume care intră în casă cu picioarele înainte.

Kayleen clatină din cap și rătăcește prin cameră.

KAYLEEN: Mă simt de-a dreptu' idioată aici.

Am fost aproape sigură c-o să vin aici, o să-ți zic două vorbe și o să sari sus din căcatu' ăsta. Fiindcă am venit *eu!* A venit Kayleen, Dougie! M-am întors! Ultima oară când te-am văzut, tocma-ți explodaseși ochiu' ăsta idiot. Tot aici, în spitalu' ăsta.

Se întoarce la scaunul ei.

KAYLEEN: De două ori în zece ani. Deloc grozav pentru doi copii care cică erau cei mai buni prieteni. De două ori!

Mă rog, poate a treia.

Ce contează! Ce contează dacă unu' din noi o să fie șters pe creier?

Oricum tu ai fost șters pe creier de când te știu, nu Dougie? Ha, ha, ha.

Kayleen se freacă pe față.

KAYLEEN: Și mai ce și mai ce și mai ce și mai ce...?

Kayleen se ridică în picioare și se uită la Doug. Se apropie încet de el și îi atinge mâna. Îi ia mâna în mâna ei. E pentru prima oară, pe parcursul scenei, când își îngăduie să-l privească.

Își întinde mâinile, cu grijă, deasupra lui, de parcă ar avea puterea de a învia morții, dar știe că pare ridicolă. Îi atinge pieptul, apoi ridică mâinile de parcă tocmai l-a sculat din morți. Nimic.

KAYLEEN: Sunt o retardată.

Merge în cerc, apoi se întoarce la el. Se uită la el mult timp.

Îi ia mâna și i-o freacă. Se duce la geantă, scoate loțiunea și revine la el.

KAYLEEN: Ai mâna complet uscată.

Îi unge mâna cu cremă.

KAYLEEN: N-ai cum să te-nsori cu fata aia, Doug. N-ai cum. Fin'că...eu ce mă fac? Ce mă fac, ăă?

Când a murit tata, când tu... când ai venit la capelă în noaptea aia...

Chestia aia pe care mi-ai spus-o...

Mereu faci asta, știi? Cele mai mișto zece lucruri pe care le-a făcut cineva vreodată pentru mine tu le-ai făcut, pe toate.

E ceva, nu?

Și știi. Știu, știu, știu...

Sunt așa de proastă. Totdeauna-s...

Sunt terminată, știi doar.

Și d-aia am nevoie să ieși din chestia asta, Dougie.

Fiindcă am nevoie să vii iar să mă cauți.

Îmi pare rău, da' trebuie să te trezești acum. Trebuie să te trezești pentru mine.

Fiindcă nu-s nici o mare brânză.

Și chiar am nevoie de tine chiar acum. Chiar am nevoie să treci pe la mine și să-mi arăți vreo tâmpenie de-a ta, și să-mi spui un banc tâmpit, cum faci mereu.

Iartă-mă c-am plecat. Acum m-am întors. Știi? M-am întors acum. Așa că hai, sus!

Trezește-te acum, puișor.

Uite-așa, pur și simplu răsari și strălucești.

E marți.

Totdeauna a fost ziua ta preferată.

Lumina se stinge. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena următoare.

Scena 5. Optsprezece: Conjunctivita

Zece ani mai devreme. Copiii au 18 ani.

Dormitorul lui Kayleen. Kayleen stă pe pat, cu genunchii la piept. Intră

Doug. E bătut destul de rău. Poartă pe umăr un sac de hockey imens.

Suferă. Dă drumul sacului, se aruncă pe pat și urlă de durere.

KAYLEEN: Ce faci?

DOUG: Trebuia să mă opresc puțin pe la tine.

KAYLEEN: Ce s-a întâmplat ?

DOUG: Tom Zauler, asta s-a întâmplat.

KAYLEEN: Cum adică?

DOUG: Ne-am luat la bătaie.

KAYLEEN: *(foarte îngrijorată)* Te-ai luat la bătaie cu Tom Zauler?

DOUG: Dah. Și p'ormă mi-a dat și proasta aia de cercetașă conjunctivă.

Scoate din sac un pachet de biscuiți și îi aruncă lui Kayleen.

DOUG: Ia. Ți-am cumpărat fursecurile ei idioate.

Cercetașele astea . Ce adunătură de japițe.

KAYLEEN: Astea-s Samoas.

DOUG: Exact, dracu' să le ia.

KAYLEEN: Unde-mi sunt Thin Mints-urile?

DOUG: Dă-le-n p... mea.

KAYLEEN: Dă-te tu în p... mea.

DOUG: Ce mai ai și tu acu'?

KAYLEEN: Du-te acasă. Mi-e rău. Și ești enervant. Vroiam Thin Mints.

DOUG: Termină odată; dacă nu, îți dau conjunctivă.

KAYLEEN: Valea.

Doug se ridică, își freacă ochii, apoi se apropie de ea ca Frankenstein.

DOUG: Ți dau... conjunctivă... mmmmmh...

KAYLEEN: Țu! Stai! Dă-te!

Doug se târăște peste ea în pat. Kayleen luptă cu el să-l îndepărteze.

KAYLEEN: Dă-te de pe mine! Perversule!

DOUG: *Conjunctivă.*

KAYLEEN: *(foarte serioasă) Dă-te la o parte!*

Doamne!

DOUG: Ce-i? Ce-ai pățit?

KAYLEEN: Ești un pervers împuțit! Ca toți bărbații! Vă faceți că vă jucați și vă cățarați pe mine.

Crezi că nu-mi dau seama că ai o erecție cât casa, pervers nenorocit!

DOUG: Nu, n-am...

KAYLEEN: Ești ca toți ceilalți.

DOUG: Am apărătoare!

Doug ciocăne în prohap. Sună a plastic solid.

DOUG: E o apărătoare, cățea-n călduri paranoică ce ești.

KAYLEEN: Du-te și lasă-mă.

DOUG: Bine.

Doug se așează și deschide un pachet de biscuiți. Mănâncă.

DOUG: Nimfomană.

KAYLEEN: Termină.

DOUG: Să vezi și tu ce-i aia conjunctivă. E cam cea mai contagioasă boală din toată lumea

asta.

KAYLEEN: Nu-mi pasă.

DOUG: Ce-i cu tine, de fapt.

KAYLEEN: Nimic. Doar obosită.

Cum a fost cu Zauler.

DOUG: Întâi i-am tras una-n gură.

KAYLEEN: De ce?

Doug ridică din umeri.

KAYLEEN: E *Tom Zauler*, Dougie. Cum să te-apuci să-i dai un pumn în gură lui Tom Zauler. Ce-ai, ți-e cald cu dinții-n gură, vrei s-ajungi cu mâinile pe piept?

DOUG: Și p'ormă m-a trântit și mi-a dat cu picioarele și s-a aruncat peste mine. Da' care-i faza? Pot să suport. Dă-l în morții lui de curvar împuțit.

KAYLEEN: De ce-ai sărit la bătaie, de fapt?

DOUG: Da' tu de ce n-ai fost la școală? Ți-a fost iar rău?

KAYLEEN: Tot timpu' mi-e rău.

DOUG: N-arăți bolnavă.

KAYLEEN: Nici nu-s. Oricum, nu în clipa asta.

DOUG: Da' arăți ciudat. Și ești apucată, și te răstești și toate alea.

KAYLEEN: Probabil fiindc-am făcut sex toată ziua.

Doug se îneacă cu fursecul.

DOUG: Ce?

KAYLEEN: Cu Tim.

DOUG: Ai făcut...

Azi!? Când? Cum? Ce vrei să spui?

KAYLEEN: E prietenu' meu.

DOUG: Și? Știu!

KAYLEEN: Și-așa că facem sex!

DOUG: Adică... ați mai *făcut* sex? De când?

KAYLEEN: De vreo două săptămâni. Prima oară am făcut-o acum două săptămâni.

DOUG: Și cum de nu mi-ai spus?

KAYLEEN: Îți spun acum!

DOUG: Cum p... mă-sii!?

KAYLEEN: *Ce?*

DOUG: Nu-ți dau voie să faci sex cu *Tim!*

KAYLEEN: E prietenu' meu!

DOUG: Ești prea mică!

KAYLEEN: Da, fiindcă tu n-ai făcut-o niciodată.

DOUG: Ți-am zis c-am făcut-o.

KAYLEEN: Cu vară-ta.

DOUG: *Nu suntem veri, suntem prieteni de familie!*

Termină!

Nu pot să cred că ai făcut sex cu *Tim*. Tipu' ăla-i scârbos.

KAYLEEN: Oricum, n-o facem nonstop. Am făcut-o doar de două ori.

DOUG: De două ori?

KAYLEEN: O dată acum două săptămâni. Și p'ormă azi.

DOUG: *Azi? Aici?! În patu' ăsta? Îuu!* Tocmai am stat pe patu' în care ți-ai tras-o cu Tim Reilly?

Tipu' ăla-i un cocalar.

KAYLEEN: Bun, atunci dă-l în mă-sa.

DOUG: Nu pot să-l dau în mă-sa!

KAYLEEN: N-a fost...

DOUG: ... *Ce?*

KAYLEEN: Nimic.

DOUG: *Ce?*

KAYLEEN: Nimic. Doar...

S-a terminat, oricum. Vroiam să zic. Nu mă mai gândesc la asta.

DOUG: A fost grozav, se pare.

KAYLEEN: N-a fost, bine?

N-a fost mișto.

A fost...

A fost de parcă... știi foarte bine. De parcă cică nu faci nimic, doar te joci, cum făceai tu cu mine acum. Tim stă aici, și ne prefacem că totu-i normal, știi, și că cică ne jucăm și ne hârjonim și e o glumă, și brusc nu mai e, brusc devine un... știi tu.

DOUG: Un... ce?

KAYLEEN : Nimic.

DOUG : N-ai vrut ?

KAYLEEN: Adică... nu chiar atunci.

Doug se ridică în picioare. O privește fix.

DOUG: Kayleen...

KAYLEEN: Hai, n-o lua razna acum. Din toate tre' să faci o dramă.

DOUG: Îl omor, în p... măsi.

KAYLEEN: Nu, nu-l omori.

DOUG: I-o trag direct în mecla aia pocită de căcat împuțit.

KAYLEEN: Nu, n-o să-i faci nimic.

DOUG: De ce?

KAYLEEN: Fiindcă n-ai cum să-l faci tu praf pe Tim. O să te facă el pe tine.

DOUG : *(începând să-și piardă din convingere)* E vorba de tine, Kayleen! E vorba de tine, și

nimeni n-are dreptu' să vină și să-ți facă ție...

Îl omor. Îl omor.

Îl omor, jegosu' naibii... Îl omor...

KAYLEEN: Taci odată? Te rooog? Poți să stai locului puțin?

DOUG : *Nu, nu pot să stau locului !*

KAYLEEN: E prietenul meu!

DOUG: Nu! Nu mai e! Îl urăsc îl urăsc îl urăsc până-n măduva oaselor...

Doug își ascunde fața în palme.

KAYLEEN: Doug...

Hai, Doug.

Ce faci, plângi?

DOUG: *(în continuare cu fața în palme, plângând) Nu.*

Kayleen îi ia cămașa și îl întinde pe pat, el rămas cu fața în palme în continuare.

Kayleen îl ia în brațe.

Doug își șterge ochii.

DOUG: *(încet)* O să-l omor.

KAYLEEN: Nu n-o s-o faci.

DOUG: De ce tre' să fie toți așa mizerabili ? Zauler... Tim... N-au nici un... Sunt...

Așa de...

De ce tre' să fie toți așa mizerabili ?

KAYLEEN: Adică.

DOUG: Zauler te-a făcut parașută.

(Pauză) Tu nu ești parașută.

Nu ești.

Pentru un moment stau amândoi în tăcere. Doug se uită la ea, apoi la mâinile ei.

O mângâie tandru pe coapsă.

DOUG : Ai sânge pe jeansi.

KAYLEEN: Nu-i sânge.

DOUG: Ba e.

Ba e.

O privește.

DOUG: De când te-ai apucat iar de chestia asta?

KAYLEEN: Nu m-am apucat de nimic.

Doug o privește. Ea își ferește privirea.

KAYLEEN: M-am gândit că dacă fac sex poate... 'țelegi tu. Mă "descarc". Mă descarc de... ce?

Mă rog, nicio descărcare.

M-am gândit c-o să mă facă să m-opresc.

DOUG : Doare ?

KAYLEEN: Puțin.

DOUG: Ce ți-ar trebui ca să te oprești?

KAYLEEN: Nu știu. Nimic.

Doug se ridică și se îndepărtează de ea. Kayleen îl urmărește cu privirea.

Se descheie la pantaloni și și-i dă jos. Coapsele ei sunt pline de tăieturi fine.

KAYLEEN: Uite.

Doug se uită la picioarele ei. Se duce la ea. Îngenunchează și le atinge ușor.

DOUG : Ce crezi, aș putea să le dau picioarelor tale... conjunctivă?

KAYLEEN: Poate.

DOUG: Dah. Poate.

Doug îi studiază picioarele.

DOUG: Cu ce te tai?

Kayleen scoate un cutter de sub pernă.

DOUG : Dacă doare, de ce o faci ?

KAYLEEN: Nu știu.

Doug îi atinge delicat picioarele.

Se privesc.

KAYLEEN: Să nu-mi spui să m-opresc.

Doug se ridică în picioare și se descheie la pantaloni. Și-i dă jos. Își arată coapsa.

KAYLEEN: Nu, nu te tai.

DOUG : Dac-o faci, nu-ți spun să te oprești.

KAYLEEN: De ce.

DOUG: D-aia, fă-o. Cum ți-o faci și ție.

Kayleen pune cutterul pe coapsa lui, dar nu-l taie.

KAYLEEN: Nu pot.

DOUG: Fă-o.

KAYLEEN: Dougie, de ce?

DOUG: D-aia, fă-o. Vreau să văd cum e, bine?

KAYLEEN: Da' e altceva. Nu pot s-o fac pe altu'.

DOUG: Eu nu sunt altu'. Eu sunt tu.

Ea îl privește. Pune cutterul pe coapsa lui. Îl taie. El inspiră scurt, o dată.

KAYLEEN: Iartă-mă...

Doug își atinge tăietura.

Îngenunchează din nou în fața ei. Își pune mâinile pe coapsele ei. Ea își pune mâinile pe palmele lui.

Se privesc.

DOUG : Ești cea mai frumoasă fată din viața mea.

KAYLEEN: Știu.

Lumina se stinge. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena următoare.

Scena 6. Treizeci și trei : Glazura de mure.

Cincisprezece ani mai târziu. Copiii au 33 de ani.

Holul aseptice al unui sanatoriu.

Kayleen stă pe un scaun, privind în gol.

Intră Doug. Merge în baston și șchiopătează vizibil. Poartă banderolă peste un ochi.

O vede înainte ca ea să-l observe.

DOUG : Leenie.

Ea nu aude.

DOUG : *(mai tare)* Kayleen.

Ea se întoarce spre el.

KAYLEEN: Credeam că ești mort.

DOUG: Nu sunt.

KAYLEEN: Te-ai trezit.

DOUG: Dah.

KAYLEEN: Când?

DOUG: Acum cinci ani.

KAYLEEN: Cinci ani?

DOUG: Dah.

KAYLEEN: Chiar ți-ai revenit acum cinci ani? Și unde ai fost?

DOUG: Nu știu.

Pauză.

KAYLEEN: Ce-i cu bastonu'?

DOUG: Nimic.

KAYLEEN: Hai zi, ce s-a-ntâmplat?

Doug ridică din umeri.

KAYLEEN: Te-ai însurat cu fata aia pân' la urmă?

DOUG : Elaine ?

KAYLEEN: *Elaine.*

DOUG: Așa ai auzit?

KAYLEEN: Dah.

DOUG: Nu.

KAYLEEN: Credeam c-ai murit.

DOUG: Ai venit să mă vezi la spital?

KAYLEEN: Toarnă-n mine vreo două șcinci de pastile pe zi. Parcă-aș fi un cornet de înghețată.

Știi cum se toarnă glazura peste înghețată ca să facă crusta aia crocantă ?

DOUG : Ca la Frostie Freeze ?

KAYLEEN: Sunt o glazură de mure.

DOUG: Delicioasă.

KAYLEEN: Dah.

(pauză) Locu' ăsta nu-i foarte rău. Afară de mâncare și că nu poți să fumezi.

(pauză) Am avut o perioadă proastă, Dougie.

DOUG: Ce-ai făcut?

KAYLEEN: M-am rănit.

DOUG: Cum.

KAYLEEN: Nu-mi aduc aminte cum am făcut.

DOUG: Cum ai făcut ce?

KAYLEEN: Stomacu'. Știi că totdeauna m-a durut. Și mama, și toate alea.

Și era din ce în ce mai rău, și-am încercat să-l scot afară.

DOUG : Cum adică.

KAYLEEN: Îmi ieșisem din minți, am încercat să-mi scot stomacu'.

Pauză. Doug se înfioară.

DOUG: Chestiile astea... Nu-i sănătos...

KAYLEEN: E ok. Da'nu prea știu să umblu cu cuțitu'.

DOUG: Kayleen...

Ai venit să mă vezi, nu? La spital ?

Fiindcă pot să jur că ți-am auzit vocea când eram...

Sau ți-am simțit prezența, sau nu'ș ce era, ecou' tău... Nu știu cum, da' mi-aduc aminte de tine, ceva cu tine... care ai venit, și ai intrat în mine și m-ai făcut să respir din nou.

Ai venit și m-ai vindecat.

KAYLEEN: Ce contează?

DOUG: Cum adică ce contează ? M-ai întors din morți !

KAYLEEN: Nu, *nu te-am întors!*

Ce-s eu, îngeru' tău păzitor, Doug, pentru Dumnezeu, uită-te la mine, da ? N-am venit să te văd.

DOUG : Nu. Nu nu nu, pe mine n-ai cum să mă minți. Văd pe fața ta c-ai venit acolo. Ai venit *acolo*.

KAYLEEN: *(cu furie) N-am venit nici un acolo!*

DOUG : *(furios ; trântește bastonul)* Și de ce *nu* ?

KAYLEEN: Fiindcă de ce-aș fi venit, Doug? Când *eu* am avut nevoie, cine-a venit ? *Tu* unde ai fost în ultimii cinci ani ?

DOUG : N-am mai fost stăpân pe viața mea.

KAYLEEN: Săracu'.

DOUG: Din nici un punct de vedere.

Aș putea să-ți dau zece mii de explicații, da'...

Kayleen, iartă-mă.

Mi s-a-ntâmpat ceva, de-aia te-am căutat.

Uite...

Dug bagă mâna în sac și scoate o mică statuie de piatră reprezentând o bufniță.

DOUG : Ți-am adus asta.

KAYLEEN: Ce-i asta?

DOUG: Nu ții minte?

KAYLEEN: Nu.

DOUG: Nu ții minte bufnița asta.

KAYLEEN: *Nu.*

DOUG: Ba ții.

KAYLEEN: E obligatoriu?

DOUG: Nu mai *minți!*

KAYLEEN: Nu *mint !*

DOUG : Știi bufnița asta ! Credeam că-i un înger, la școală ! Statuia de pe acoperișu' școlii... !

KAYLEEN: Nu-mi aduc aminte.

DOUG : Mănânci *căcat !*

KAYLEEN: Nu-mi aduc aminte, deloc, ok ? Îmi pare rău ! Cum ai dat de ea ?

DOUG : A sărit în aer, școala.

KAYLEEN: *Ce?*

DOUG: A explodat.

KAYLEEN: Cu copiii în ea?

DOUG: Nu, proasto. Se închisese de vreo zece ani. Acum era un fel de depozit al episcopiei. A

fost o pierdere de gaz. Și *boom !*

KAYLEEN: Și ce, te-ai dus să cauți prin dărâmături ?

DOUG : Nu, lucrez în asigurări acum.

KAYLEEN: *Ce.*

DOUG: Mă ocup de reglarea solicitărilor.

KAYLEEN: Mare loser mai ești.

DOUG : Știu.

Da' a trebuit să mă duc să investighez ce-a mai rămas.

Ajung acolo și totu-i la pământ. Așa că fac doi pași și uite că merg pe acoperiș și p'ormă am călcat pe o scândură șubredă sau ceva și mi-a intrat un cui în talpă. Avea vreo 20 de centimetri. Și p'ormă scândura aia cu cuiu', scândura *aia* a trecut prin altă scândură și mi-am rupt picioru' în trei locuri.

Le-a luat cinci ore să mă scoată de-acolo.

Și p'ormă am făcut infecție.

Și de-aia umblu cu bastonu' acum.

Da' fii atentă: sunt acolo sus, 'țelegi ? Blocat acolo, așteptând să vină să mă scoată. Și era plin de capete de sfinți sparte și împrăștiate pă peste tot, și toți se uitau la mine.

Și bufnița asta era și ea acolo.

Așa că mă întind și-o apuc, mititica.

Mă durea groaznic, 'țelegi? Da' o țineam strâns în brațe, fiindcă...

Fiindcă, deodată, nu mai conta decât că *Unde-n p... mea e Kayleen ?*

'Țelegi? Deodată totu' era clar... cum stăteam eu blocat pe acoperișu' ăla, tras în țeapă, înconjurat de îngeri și sfinți...

Era viața mea, acolo sus, Leenie. Asta-i viața mea fără tine.

Pauză.

KAYLEEN: Doare?

DOUG: E stigmatul.

KAYLEEN: Nu e nici un stigmat, e un picior. Stigmatul este la ambele picioare și la ambele mâini. Să n-o luăm razna.

DOUG : Doare puțin.

Lungă pauză. Kayleen ține bufnița și se uită la ea.

KAYLEEN: : Uite la ea, sărăcuța. E distrusă.

DOUG : După ce-a trăit o viață-ntreagă acolo sus pe acoperiș. Uitându-se în jos.

Pauză.

KAYLEEN: Vrei să pui mâna pe cicatricea mea ?

Dog nu răspunde. Se uită unul la altul pentru o clipă. Apoi Kayleen se ridică și se duce la el. Își scoate bluza în așa fel încât Doug să-și poată strecura mâna pe sub ea. Ceea ce și face. Îi atinge stomacul.

DOUG : Dumnezeu, Leenie.

KAYLEEN: E cicatricea, Dougie. E ca un roller coaster pe stomacu' meu. Nu ești singurul retard de pe planetă.

Ea îi atinge cu tandrețe capul. El îi ia fața în căușul palmei. Cealaltă mână rămâne pe sub bluză.

KAYLEEN: Nici măcar nu-ți plăcea. Ziceai că-i un fel de înger tembel.

DOUG : Deci ții minte.

KAYLEEN: Da, cum dracu, cum dracu să nu-mi țin minte îngeru'.

Cei doi se leagănă împreună pentru câteva clipe.

DOUG : Ce n-aș da să pot să-ți fac ce-mi faci tu mie.

(pauză) Ce n-aș da să mă lași.

(pauză) Hei. Uită-te la mine.

Am mai fost o dată pe acoperișu' ăla.

KAYLEEN: Știu.

DOUG: În ziua-n care ne-am cunoscut.

Mi-ai scos pietricelele din palme.

KAYLEEN: Știu.

DOUG: Ce crezi , putem să plecăm de-aici?

Crezi că putem să ne smulgem din toată chestia asta?

Și să ne ducem în altă parte?

KAYLEEN: În altă parte.

DOUG: Da. Oriunde.

KAYLEEN: Nu pot.

DOUG: Nici măcar nu trebuie acum. Mai târziu, peste puțin timp. Vin să te iau și...

KAYLEEN: Nu pot.

Nu pot.

Kayleen se depărtează de el. Nu-l mai privește. Se așează, cu bufnița în brațe.

DOUG : Vrei să te uiți la mine ?

Kayleen, uită-te la mine o clipă.

Ea nu o face. Doug se uită lung la ea. Kayleen strânge în brațe bufnița, privind-o fix. Lungă pauză. În cele din urmă, el realizează că ea nu-l va privi.

DOUG: Mă lași să plec iar? Fiindcă nu vreau, Leens. Sunt terminat. Nu mai am putere,-nțelegi ?

Vreau să zic, nu mă lăsa. Nu mă lăsa iar să plec.

S-ar putea să nu mă mai întorc.

Lumina se stinge. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena 7.

Scena 7. Douăzeci și trei: Cu dintii și cu ghearele

Zece ani mai devreme. Copiii au 23 de ani.

Noapte, în fața unei capele din cimitir. Kayleen stă pe treptele capelei, fumând. Poartă aceeași rochie neagră din scena 2, dar acum arată curată și sobră.

Intră Doug. Poartă costumul din scena 2, dar fără pete de sânge, și încă mai are ochiul drept. Îi lipsește unul din dinții din față.

Cei doi se privesc.

DOUG: (*zâmbeste*): Buna. Din nou.

KAYLEEN: Ce-a pățit dintele tău?

DOUG : L-am făcut knock-out. Azi dimineață. Meșteream ceva cu ciocanu'-n hangar. Bună Kayleen.

KAYLEEN: Bună. Din nou.

DOUG: Îmi pare rău.

KAYLEEN: De ce.

DOUG: De tatăl tău.

KAYLEEN: Îți pare rău de el.

DOUG : *Pentru el.*

KAYLEEN: Ai ratat priveghiu'. Toți s-au dus acasă. Nu mai e nimeni , doar un mort într-o ladă.

DOUG : Credeam că e la nouă.

KAYLEEN: Opt jumate.

DOUG: Mă bucur să te văd.

KAYLEEN: Dispari, știrboșenie căcăcioasă.

Își zâmbesc unul altuia. Doug se duce să o îmbrățișeze.

DOUG: Ce mă bucur că te văd.

KAYLEEN: Nu, nu mă lua-n brațe. Mi-a ajuns. Toată ziua am fost luată-n brațe. De toată lumea:

îmi pare rău pentru pierderea pe care ați suferit-o.

Ce pierdere?

Dacă mă mai ia careva-n brațe, îmi vărs mațele.

DOUG: A trecut o veșnicie, Leenie.

KAYLEEN: Eu am fost aici. Tu unde naiba ai fost ?

DOUG : La facultate.

KAYLEEN: Facultate.

DOUG: Am venit aici verile și de Crăciun. Am încercat să dau de tine. Am vrut să-ți fac o vizită, da' nu erai.

KAYLEEN: Eram aici.

DOUG : Unde ? Nu erai in cartea de telefon. Oricum, nu acasă.

KAYLEEN: Muncesc. Muncesc și dorm. Tu ce faci?

DOUG : Nimic. Momentan. Caut. Nu știu. Se pare că de câte ori ajung acasă te caut pe tine.

KAYLEEN: N-ai căutat destul.

Doug se scutură de parcă s-a trezit din vis sau din transă.

DOUG : Doamne, Leenie, ești aici ! Te-am găsit !

Se așează lângă ea și o ia în brațe. Ea se enervează.

KAYLEEN: Termină odată. Ești dus cu capu'.

DOUG : Mi-a fost dor. Mi-a fost dor de tine, Leenie.

KAYLEEN: Și nu-mi mai spune așa. Nimeni nu-mi spune așa.

DOUG : Îți spun eu.

Ce fumezi ?

KAYLEEN: Țigări.

DOUG : Dă-mi și mie una.

KAYLEEN: De când fumezi ?

DOUG : Nu fumez.

Ea îi dă o țigară și amândoi își aprind și fumează.

DOUG : Deci zi, ce-a fost cu tine în ultimii patru ani ?

Ea se depărtează.

KAYLEEN: Nu, las-o moartă. N-am chef acum de recapitulări.

DOUG : Bine.

Pauză.

KAYLEEN: Servesc la masă.

DOUG : Mi-a zis taică-tu că ești chelneriță.

Ea îl privește surprinsă.

DOUG : Ți-am zis că te-am căutat.

KAYLEEN: Ai vorbit tu cu tata ?

DOUG : Am trecut pe la voi.

KAYLEEN: Când ?

DOUG : Era cam acum un an. M-am oprit să văd dacă nu ești acasă. Am vorbit cu taică-tu. Mi-a zis că ești chelneriță, da' nu știa unde.

KAYLEEN: Ai vorbit tu cu tata ?

DOUG : Crezi că mi-a făcut plăcere ? A fost un coșmar să stau în aceeași încăpere cu individul'.

Dumnezeu să-l odihnească.

Pauză.

KAYLEEN: Nu mi-a zis c-ai trecut pe-acolo.

DOUG : Era super șocat.

KAYLEEN: Mare dobitoc.

(pauză) Am rămas singură, Dougie.

DOUG: Nu ești singură.

KAYLEEN: Ba da, sunt. Mama a murit anu' trecut.

DOUG: Ce? A murit? Când? Cum ?

KAYLEEN: Nu știu. Stomacu'.

DOUG: Doamne, Leenie, îmi pare rău.

KAYLEEN: Da, știi, îți *pare rău pentru pierderea pe care am suferit-o...* N-o văzusem de 11 ani.

Fostu' ei iubit m-a sunat să-mi spună. Știi ce-a zis tata când i-am spus ?

DOUG : Ce ?

KAYLEEN: A-nceput să plângă și-a zis că a fost de-o mie de ori mai bună decât o să fiu eu-n veci.

Javra asta care ne-a lăsat baltă.

Pauză.

DOUG : Nu ești singură, Leenie.

KAYLEEN: Nu-mi mai spune așa.

DOUG : *Leenie.*

KAYLEEN: Termină.

DOUG : *Leenie Deenie.*

KAYLEEN: Te ard cu țigara.

El îi rânjește.

KAYLEEN: Tre' să-ți pui dintele, ca să zic așa, *urgent*. Arăți ca un retardat.

(Pauză) Te-a durut ?

DOUG : M-a durut ca naiba.

Pauză.

KAYLEEN: Și eu mă bucur că te văd.

DOUG : Cred că m-am întors acasă acum.

KAYLEEN: Cum adică ?

DOUG : Adică acasă. M-am întors.

KAYLEEN: Păi... asta-i bine, cred.

DOUG: Știi, de câte ori mi se-ntâmpla vreo chestie dementă-n facultate, sau vedeam ceva

nemaipomenit sau oribil, mă gândeam, mamă, Leenie ar muri să vadă porcăria asta.

Uneori chiar îmi închipuiam că ești acolo, știi, îmi închipuiam că ești acolo și începeam
Să vorbesc cu tine. Pur și simplu începeam să vorbesc cu tine.

KAYLEEN: Da, există un cuvânt pentru chestia asta : *schizofrenie*.

DOUG : Vreau să fim iar prieteni.

KAYLEEN: Tu ești ăla care a plecat.

DOUG: Ce-i, ți-e rău?

KAYLEEN: Nu, n-am nimic.

DOUG: Ți-e rău?

KAYLEEN: Ți-am zis. N-am nimic.

DOUG: Vino aici.

KAYLEEN: Nu.

DOUG: Kayleen, vino aici.

KAYLEEN: Du-te-n...

Doug se duce spre ea. Îi ia fața în mâini. Ea vrea să se opună, dar se înduplecă.

DOUG : Uită-te la mine.

KAYLEEN: *Ce-i, Doug ?*

Se privesc. El o sărută. Ea îl lasă, dar nu îl sărută.

DOUG : Te iubesc.

Ea se smulge de lângă el.

KAYLEEN: Au venit și părinții tăi astă-seară.

DOUG : Știu.

KAYLEEN: Au depus flori.

Maică-ta a zis c-o să vină să dea de pomană.

Asta-i maică-ta.

Genu' de femeie care dă de pomană.

DOUG : Și ei te iubesc.

KAYLEEN: Asta-i așa o porcărie, ce faci tu acum...

DOUG : Cum adică, ce vrei să spui ?

KAYLEEN: Să mă săruți. Să te-ntorci așa, deodată. Să-mi zici că mă iubești, că părinții tăi mă iubesc. Lasă-mă-n pace. .

DOUG : *Leenie...*

KAYLEEN: Prost mai ești. Tot timpu' crezi că lucrurile sunt într-un fel, da' habar n-ai de nimic.

DOUG : Ce ?! Habar n-am de ce ?

KAYLEEN: Habar n-ai de *mine*, bine ? Tu crezi că-s cineva, aia la care visai tu acum un million de ani.

DOUG : Păi, și... cine ești ?

KAYLEEN: Nimic. Termină.

DOUG : Nu, cine ești? Dacă eu habar n-am, zi-mi tu, cine ești?

KAYLEEN: Termină.

Doug se duce la ea și încearcă s-o sărute, dar ea se retrage și nu-l lasă.

KAYLEEN: Nu.

DOUG : De ce nu ?

Ea nu răspunde. Își aprinde o țigară.

DOUG : Am niște artificii în mașină.

KAYLEEN: Ești un retardat.

DOUG: Pe bune. Am o grămadă, de toate felurile, în portbagaj.

Și Killer.

Și porcării d-alea japoneze.

KAYLEEN: Nu, n-o să facem nici un foc de artificii.

DOUG : De ce nu ?

KAYLEEN: Nu știi, Dougie. Poate fiindcă nu mai avem cin'șpe ani ? Sau fiindcă ești retardat ?

Sau fiindcă tre' să mă scol mâine să mă duc la înmormântarea lu' tata ?

DOUG : Mergem la gura râului, la Roanoke. Ca pe vremuri.

KAYLEEN: Trăiesc cu cineva.

DOUG: Trăiești cu cineva... ce, adică ai o colegă de cameră ?

KAYLEEN: Trăiesc cu un tip. Suntem împreună de un an.

DOUG : Și unde-i ? Cum de nu-i aici, cu tine ?

KAYLEEN: Nu-i plac înmormântările.

DOUG: Nu-i plac înmormântările? Asta nu-i înmormântare. E priveghi.

KAYLEEN: Zice că i se face păru' măciucă când vede un mort.

(pauză) Gata, termină.

DOUG : Și tu *trăiești* cu tipu' ăsta.

KAYLEEN: Nu-l mai judeca.

E sensibil.

DOUG : Mă f.. în el.

Mă f.. în el ... mă f.. în el... mă f.. în el...)

KAYLEEN: Câtă delicatețe.

Doug face doi pași. Dă să plece. Se întoarce.

DOUG : Știi ce, Kayleen ? Doamne Dumnezeule, știi, am fost la tine acasă anu' trecut, și taică-tu

Era acolo, și știi că mă urăște, că totdeauna m-a urât, și zice *E unde e, de un' să știu eu unde-i fata ?*

A zis că nu-i pasă și nu vrea să știe.

Și era gata să plec, da' n-am plecat. Am rămas și i-am zis jigodiei ăleia...

(Se întoarce spre cavou și țipă) Ții minte, porcule ? Băi, mort de căcat !? Ții minte ce ți-am zis !?

I-am zis *ești un jeg* de om.

Ai o fată care-i dar de la Dumnezeu. E cea mai perfectă ființă care a călcat vreodată pe pământu' ăsta și tu habar n-ai. Și te iubește, fiindcă ești idiotu' de taică-su. Da' tu

niciodată n-ai iubit-o, i-ai făcut numai rău și ai distrus-o, și niciodată n-ai avut ochi să vezi că e un *înger*.

Așa că mă f.. în tine de labagiu.

(*Pauză*) Și p'ormă i-am zis că sper să moară singur, ca un câine.

Ceea ce a și făcut.

Așa că mă simt cam vinovat pă chestia asta, acum.

(*Pauză*) Eu pot să am grijă de tine, Leenie.

Pauză. Se apropie de ea. Ea nu l-a privit până acum, dar a fost mișcată de vorbele lui. Doug se întinde și îi atinge fața. Ea tresare, reculează la atingere, și se depărtează de el.

KAYLEEN: N-am nevoie de grija nimănui.

Doug se întoarce să plece.

KAYLEEN: Unde pleci ?

DOUG : Mă duc să-mi aprind artificiiile.

lese.

KAYLEEN: Pa.

Scoate o țigară. O aprinde. Se uită după el. Se așează.

KAYLEEN: (*mai mult sieși*) Vezi să nu-ți explodezi mutra.

Heblu. Muzică. Kayleen și Doug se pregătesc pentru scena 8.

Scena 8. Treizeci și opt : Lustruirea gheții

Cincisprezece ani mai târziu.

Copiii au 38 de ani.

Un patinoar acoperit, gol. Kayleen stă pe o banchetă, privind gheața.

Arată total schimbată. E foarte îngrijită. Îmbrăcămintă clasică: fustă lungă, sweater și un șal în care se învelește. Îi e frig.

După o clipă intră Doug. E în scaun cu rotile. Poartă sacou și căciulă tricotată și, bineînțeles, banderola peste ochi.

Nu s-au mai văzut de când el a vizitat-o la spital, cu cinci ani în urmă.

Se uită unul la altul, dar nu spun nimic. Se uită amândoi la patinoar.

DOUG : Am făcut bine gheața asta.

KAYLEEN: Arată ca oglinda.

DOUG : Au adaptat pentru mine mașina de nivelat. Ca să pot s-o conduc doar cu mâinile.

(pauză) A fost ultima mea tură de azi.

E târziu.

KAYLEEN: N-am știut. De tine. De accident.

Doug nu răspunde.

KAYLEEN: După ce-am ieșit...

Eram prea....

DOUG: Nu mi-aduc aminte nimic.

Adică mi-aduc aminte niște lucruri.

Da' nu mi-aduc aminte niște lucruri.

KAYLEEN: E frig.

DOUG : Patinoaru'.

(pauză) Mă uit la copii cum joacă hockey.

Parcă zboară.

Zboară pe gheață.

(pauză) Îmi place seara, după ce dau ultimul lustru'.

Uită-te la gheață, Kayleen.

KAYLEEN: Mama ta mi-a zis că te găsesc aici.

E-așa drăguță cu mine.

De parcă n-ar ști nimic.

Sau de parcă-ar ști totu'.

Tu și familia ta, Dougie. Cei mai drăguți oameni din lume.

Și-a trebuit să te-agăți în spițele unui tren fantomă ca mine.

DOUG : Trenurile n-au spițe.

Pauză.

KAYLEEN: Dougie...

De ce faci asta ?

El nu răspunde.

KAYLEEN: Cine te-a pus să te cațeri pe stâlpii de telefon ?

DOUG : Ușor de cățarat. Cam greu de coborât. Mai ales când ploaie torențial.

KAYLEEN: De ce te-ai urcat ?

DOUG : Nu apăreai în cartea de telefon.

KAYLEEN: Ești un prost.

DOUG : Poate.

KAYLEEN: Nu poate.

DOUG: Poate dacă reușeam să mă urc până-n vârful stâlpului noaptea, pe ploaie, ca un căpitan de vas pierdut pe mare, poate te vedeam răsărind și arătându-mi drumu' înapoi spre casă.

(pauză) De asta am zis "poate".

KAYLEEN: *(încet)* Ce prostie.

DOUG : Da' uite că ești aici.

KAYLEEN: Dah. Sunt aici.

Se uită la el. El se uită la gheață. Lung moment.

KAYLEEN: Am venit să-mi pun mâinile pe tine, Dougie.

N-am crezut în asta niciodată, dar tre' s-o fac... fin'că, dacă tu crezi, e de ajuns, cred.

Doug nu răspunde, nu se uită la ea.

KAYLEEN: Am fost să te văd când erai în comă.

DOUG : Ziceai că n-ai fost.

KAYLEEN: Am fost. Am venit și te-am văzut. Și te-am atins. Mă simțeam complet idioată, da' am făcut-o.

Și nu s-a-ntâmpnat nimic, așa că mi s-a părut o prostie.

Da' tu ți-ai revenit.

Ți-ai revenit, monstrule (ciudatule, you freak).

Nu cred în nici un fel de chestii d-astea, 'țelegi, Dougie ? Energie. Puteri vindecătoare.

Da' ce contează acum. Când te văd cum stai în căruțu' ăsta idiot.

DOUG : De ce-ai zis că n-ai venit să mă vezi ?

KAYLEEN: Nu știu, Doug, stăteai acolo și mă întrebai de parcă am făcut nu-ș ce minune și te-am înviat din morți. Cum să fiu eu aia care te-a-nviat ? De ce-aș fi eu în stare să fac așa ceva ?

Doug nu răspunde, nu se uită la ea.

KAYLEEN: Dougie...

De ce faci asta ?

El nu răspunde.

DOUG : Am făcut treabă bună cu gheața asta.

KAYLEEN: (*ridicându-se*) Dougie, acum o să-mi pun mâinile pe tine. Spune-mi unde.

Spune-mi unde.

DOUG : Nu m-atinge.

Ea se oprește și îl privește.

KAYLEEN: Știu. Da' ... mă gândesc că...

DOUG : Nu m-atinge.

KAYLEEN: Vreau s-o fac, Dougie. Îmi pare rău pentru...

Îmi pare rău pentru toată viața noastră acum.

DOUG : Nu m-atinge, Kayleen.

Kayleen nu-l atinge. Îl privește. El n-a privește. Se duce la el și se lasă pe vine, cu mâinile pe roată.

KAYLEEN: Nici măcar d-asta, Dougie. Pentru mine. Doar pentru mine. Pot pur și simplu să... ?

Își ridică mâna să-i atingă fața, dar nu poate s-o facă.

DOUG (*aprope disperat*) Te rog.

Kayleen se ridică, se duce pe banchetă și se așează.

Își acoperă fața cu mâinile pentru câteva clipe.

DOUG : Mi-e bine-așa. Mi-e bine. Nu-mi mai trebuie nimic.

Poate doar când îi văd pe copiii ăia zburând pe gheață.

Da' gata cu zburatu' acum.

Pauză.

KAYLEEN: Doamne, mi-e rău.

DOUG : Vomită.

KAYLEEN: Îmi vine.

Pauză.

DOUG : Ți-aduci aminte...?

KAYLEEN: Dah.

DOUG : Ce s-a-ntâmplat p'ormă.

KAYLEEN: Nu știu. Am stat acolo și ne-am uitat în coșu' ăla.

DOUG : Ce scârbos.

KAYLEEN: Tu ai curățat.

DOUG: Eu?

KAYLEEN: Dah, ai spălat.

Și-am plecat. Am plecat pe terenu' de joacă.

DOUG: Am stat în leagăne.

KAYLEEN: Am stat în leagăne.

Tu te tot cățărai pe lanțuri și te dădeai pe bara de sus, care era la vreo trei metri de pământ.

Și eu ți-am zis că ești un prost și c-o să-ți spargi capu'.

Așa că te-ai dat jos.

Și-am stat pe leagăne.

DOUG: Despre ce-am vorbit?

KAYLEEN: Doamne, de un' să știi...

Am vorbit de toate. Am vorbit așa mult că, și până azi, a rămas noaptea în care m-am culcat cel mai târziu din viața mea.

Era aproape dimineață când am plecat de la leagăne.

Era frig, și mi-ai dat jacheta ta.

Parcu' de joacă era așa frumos la ora aia.

Ceru-ncepea să se lumineze.

Se uită amândoi la gheață.